

EPV/GL/2019/01

---

17. tammikuuta 2019

Ohjeet

---

suuren riskin sisältävien vastuiden tyyppien määrittämisestä

---

1. Noudattamista ja raportointia koskevat velvoitteet

Näiden ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) näkemys asianmukaisista Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista valvontakäytännöistä ja siitä, miten unionin lainsäädäntöä olisi sovellettava tietyissä asioissa. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, tulisi noudattaa ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esim. muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 1.7.2019, että ne noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, tai perustelut niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset toimitetaan lomakkeella, jonka saa Euroopan pankkiviranomaisen sivustolta, lähettämällä se osoitteeseen compliance@eba.europa.eu. Viitteeksi merkitään "EPV/GL/2018/xx". Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamisen osalta tehtävistä muutoksista tulee ilmoittaa Euroopan pankkiviranomaiselle.
4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

---

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Aihe, soveltamisala ja määritelmät

Aihe

5. Näissä ohjeissa määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 128 artiklan 3 kohdassa säädetyn valtuutuksen mukaisesti, minkä tyyppiset vastuut – lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vastuuta – sisältävät erityisen suuren riskin ja missä olosuhteissa ne sisältävät erityisen suuren riskin.
6. Lisäksi näissä ohjeissa annetaan Euroopan pankkiviranomaisen omasta aloitteesta pelkästään näitä ohjeita varten määritelmät käsitteille 'venture capital' ja 'pääoma', joihin viitataan asetuksen (EU) N:o 575/2013 128 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdassa.

Soveltamisala

7. Näillä ohjeilla selvennetään venture capital -yrityksiin tehtävien sijoitusten ja pääomasijoitusten käsitteitä, jotka mainitaan vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdassa. Ohjeissa määritetään vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 3 kohdassa säädetyn valtuutuksen mukaisesti myös, minkä tyyppiset vastuut – lukuun ottamatta vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vastuuta – sisältävät erityisen suuren riskin ja missä olosuhteissa ne sisältävät erityisen suuren riskin.

Kohderyhmät

8. Nämä ohjeet koskevat asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja laitoksia.

Määritelmät

9. Ellei toisin ilmoiteta, ohjeisiin sisältyvillä termeillä tarkoitetaan samaa kuin asetuksessa (EU) N:o 575/2013 käytetyillä ja määritellyillä termeillä.

3. Täytäntöönpano

Voimaantulopäivä

10. Nämä ohjeet tulevat voimaan 1.7.2019.

4. Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet suuren riskin sisältävien vastuiden tyyppien määrittämisestä

4.1. Sijoitukset venture capital -yrityksiin ja/tai pääomasijoitukset

1. Laitosten olisi otettava huomioon, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 128 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin venture capital -yrityksiin tehtäviin sijoituksiin kuuluvat vähintään sijoitukset, jotka ovat molempien seuraavien ehtojen mukaisia:

(a) sijoituksen tyyppi on jompikumpi seuraavista:

- (i) vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja ja joita ei ole pörssinoteerattu, joihin liittyy huonompi etuoikeusasema ja joilla on oikeus muun kuin pörssinoteeratun yrityksen jäännösvaroihin tai tuottoihin;
- (ii) velkainstrumentit ja muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, joiden taloudellinen sisältö vastaa i alakohdassa tarkoitettuja vastuita ja joita ei ole pörssinoteerattu;

(b) sijoitus on otettu vastikään perustetuille yrityksille, mukaan lukien yrityksen uuden tuotteen kehittämiseen ja siihen liittyvään tutkimukseen, tarkoitetun rahoituksen tarjoamistarkoituksessa, jotta kyseinen tuote voidaan tuoda markkinoille, yrityksen tuotantokapasiteettia voidaan kasvattaa tai yrityksen liiketoimintaa laajentaa.

2. Laitosten olisi otettava huomioon, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 128 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin pääomasijoituksiin kuuluvat vähintään sijoitukset, jotka ovat molempien seuraavien ehtojen mukaisia:

(a) sijoituksen tyyppi on jompikumpi seuraavista:

- (i) kaikki vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja ja joita ei ole pörssinoteerattu, joihin liittyy huonompi etuoikeusasema ja joilla on oikeus yrityksen jäännösvaroihin tai tuottoihin;
- (ii) velkainstrumentit ja muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, joiden taloudellinen sisältö vastaa i alakohdassa tarkoitettuja vastuita ja joita ei ole pörssinoteerattu;

(b) sijoitus on otettu voiton tuottamistarkoituksessa lainoitettun yritysoston, listautumisannin tai taloudelliselta sisällöltään vastaavalla muulla välineellä tai liiketoimella tapahtuvan pääomaosuuden myynnin avulla.

Sijoituksia, joiden tapauksessa laitoksen tarkoituksena on kehittää strategista liikekumppanuutta sen yrityksen kanssa, johon laitos on sijoittanut, ei pitäisi katsoa pääomasijoituksiksi näiden ohjeiden osalta. Tällaiset sijoitukset voivat silti olla suuren riskin sisältäviä vastuuta näiden ohjeiden 4.2 kohdan mukaisesti.

4.2. Muut suuren riskin sisältäviksi vastuiksi katsottavat vastuiden tyypit

3. Erityisen suuren riskin sisältävien erien, joita asetuksen (EU) N:o 575/2013 128 artiklan 2 kohta ei kata, määrittämisen tarkastelun laajuuteen olisi kuuluttava kaikki vastuuryhmät, ja erityisesti olisi korostettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 112 artiklan g, p ja q alakohdassa tarkoitettuja vastuuryhmiä.
4. Laitosten olisi pidettävä erityisen suuren riskin sisältävinä erinä 3 kohdassa tarkoitetuista eristä vähintään niitä vastuuta, joissa riskitekijöiden taso ja laajuus eivät ole samat kuin muilla velallisilla tai saman vastuuryhmän liiketoimilla.
5. Laitosten olisi 4 kohdan osalta pidettävä vähintään kaikkia seuraavia vastuuta vastuina, joissa riskitekijöiden taso ja laajuus eivät ole samat kuin muilla velallisilla tai saman vastuuryhmän liiketoimilla:
  - (a) rahoitusomaisuuteen ja muuhun kuin rahoitusomaisuuteen, kiinteää omaisuutta lukuun ottamatta, tehtyjen spekulatiivisten sijoitusten rahoitus, kun velallisen tarkoituksena on jälleenmyydä omaisuus voitolla, mukaan lukien liikkuvaan omaisuuteen, maataloustuotteisiin tai aineettomiin hyödykkeisiin (esimerkiksi lisenssit tai patentit) tehtyjen spekulatiivisten sijoitusten rahoitus, kun molemmat seuraavista ehdoista täyttyvät:
    - (i) tappioriski on erityisen suuri velallisen maksuhäiriön tapauksissa ja erityisesti, kun kyse on riittämättömästä markkinoiden likviditeetistä tai rahoitetun kohteen hintojen suuresta vaihtelusta, jota ei ole pienennetty toistaiseksi riittävästi sopimusjärjestelyillä, esimerkiksi peruuttamattomilla ennakkomyyntisopimuksilla;
    - (ii) muut finanssilaitoksen tappioriskin pienentämiseen käytettävissä olevat velallisen tulot ja varat ovat riittämättömiä erityisesti tapauksissa, joissa tappioriski on suuri suhteessa velallisen rahoitusvaroihin;
  - (b) vastuu, jolle ei ole saatavilla liikkeeseenlaskukohtaista ulkoista luottoluokitusta laitokselle, joka on perustettu erityisesti aineellisten omaisuserien, lukuun ottamatta kiinteää omaisuutta, rahoitusta tai hallinnointia varten tai on taloudellisesti sitä vastaava ja johon liittyy sopimusjärjestelyjä, jotka antavat lainan antajalle merkittävän vaikutusvallan omaisuseriin ja niiden tuottamaan tuloon ja jonka osalta velan takaisinmaksu perustuu pääasiassa rahoitettavien omaisuserien tuottamaan tuloon eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan tuottamaan tuloon, ja jossa jokin seuraavista ehdoista täyttyy:
    - (i) laitos on määrittänyt analyysissaan suuren tappioriskin, joka johtuu jostakin seuraavista:

- merkittävät puutteet kyseessä olevan erityisvälineen taloudellisessa asemassa;
  - merkittävä epävarmuus, joka liittyy hankkeen sijainnin poliittiseen tai oikeudelliseen ympäristöön, jos tämä on merkityksellistä;
  - liiketoimen tai omaisuuserän ominaispiirteet;
  - järjestäjän tai kehittäjän heikentynyt asema;
- (ii) laitos on tunnistanut suuren tappioriskin vastuulla, joka liittyy hankerahoitukseen yksittäisen hankkeen muodossa hankkeen esivaiheessa, kun sillä ei ole vielä positiivista kassavirtaa, joka riittäisi kattamaan mahdolliset jäljellä olevat sopimusveloitteet ja vähentämään pitkäaikaista velkaa, ja jos sen kassavirrat toimivat sekä vakuutena että takaisinmaksun lähteenä, mitä laitos ei pidä laadukkaana, sillä tämän myötä hanke ei voi täyttää taloudellisia sitoumuksiaan ajoissa.
6. Kaikissa oman pääoman ehtoisissa vastuissa tietyille liikkeeseenlaskijalle on harkittava, onko ne luokiteltava erityisen suuren riskin sisältäviksi eriksi, jos jokin seuraavista ehdoista täyttyy:
- (a) laitoksen jonkin velkainstrumentin riskipaino samalle liikkeeseenlaskijalle on 150 prosenttia;
- (b) jokin tällaisen liikkeeseenlaskijan velka olisi riskipainoltaan 150 prosenttia, jos kyseiset lainaveloitteet olisivat laitoksen vastuita jostakin seuraavista syistä:
- (i) laitoksen valitseman ulkoisen luottoluokituksen laitoksen asiaan liittyvä luottoluokitus kyseessä olevan lainaveloitteen osalta takaa 150 prosentin riskipainon;
- (ii) liikkeeseenlaskija on maksukyvytön asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan mukaisesti.

4.3. Ilmoitusvelvollisuudet

7. Jos laitokset havaitsevat minkä tahansa tyyppisiä vastuita, joihin liittyy erityisen suuri tappioriski asetuksen (EU) N:o 575/2013 128 artiklan 3 kohdan ehtojen mukaisesti, lukuun ottamatta 5 tai 6 kohdan mukaisesti tunnistettuja riskejä, laitosten olisi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille niiden omalla lainkäyttöalueella ja toimitettava samalla lyhyt kuvaus kyseisten vastuiden tärkeimmistä ominaispiirteistä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi puolestaan annettava ilmoitus Euroopan pankkiviranomaiselle.

Oheisasiakirjat

Kustannus-hyötyanalyysi/vaikutustenarviointi

Tällä vaikutustenarvioinnilla analysoidaan näissä ohjeissa säädetyn menettelytavan mahdolliset asiaan liittyvät kustannukset ja hyödyt. Analyysi antaa lukijalle yleiskuvan havainnoista, jotka koskevat ongelman tunnistamista, ongelman ratkaisemiseksi määritettyjä vaihtoehtoja ja kyseisten vaihtoehtojen mahdollisia vaikutuksia.

Seuraava analyysi on kolmiosainen. Ensimmäisessä osassa analysoidaan perusskenaario laitosten nykykäytänteiden, valvontasääntöjen ja -käytänteiden ja sääntely-ympäristön osalta. Toisessa osassa esitetään tärkeimpien kuulemisasiakirjaan sisältyvien poliittisten päätösten osalta harkitut vaihtoehdot. Lopuksi esitellään kustannus-hyötyanalyysi, joka perustuu tärkeimpiin poliittisiin muutoksiin verrattuna nykyisiin valvontasääntöihin ja -käytänteisiin, laitosten nykykäytänteisiin ja sääntely-ympäristöön.

A. Ongelman tunnistaminen

Ohjeissa käsitelty aihe on laitoksia ja valvontaa koskevien yhteisten käytänteiden puuttuminen sellaisen vastuutyypin osalta, jotka sisältävät erityisen suuren riskin tietyissä olosuhteissa. Vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 3 kohdan nojalla erityisen suuren riskin sisältävän vastuun tunnistamisen tuloksena on määritetty, että tällaisen vastuun riskipaino on 150 prosenttia. Kaikilla näiden ohjeiden laatimisen yhteydessä käsitellyillä kysymyksillä pyritään yhdenmukaistamaan sääntöjä, joiden mukaisesti tunnistetaan erityisen suuren riskin sisältävät vastuut.

B. Poliittiset tavoitteet

Ohjeiden tavoitteena on yhdenmukaistaa sitä, miten laitokset arvioivat, sisältyykö vastuuseen erityisen suuri riski vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Laitosten ja valvojien erilaiset käytänteet erityisen suuririskiseksi katsottavien vastuutyypin määrittelemisessä voivat johtaa epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin laitosten välillä sekä riskipainotettujen omaisuuserien perusteettomaan vaihtelevuuteen standardimenetelmässä. Jäsenvaltioiden ja laitosten odotetaan parantavan omia varoja koskevien vaatimusten vertailtavuutta.

Ohjeilla pyritään määrittämään erityisen suuren riskin sisältävien vastuiden tyypit seuraavasti:

- selvennetään venture capital -sijoitusten ja pääomasijoitusten käsitteitä, jotka mainitaan vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdassa;
- esitetään yleinen lähestymistapa erityisen suuren riskin sisältävien vastuiden määrittämistä varten;

- annetaan esimerkkejä vastuutyypeistä, joita olisi pidettävä erittäin suuren riskin sisältävinä vastuina;
- otetaan käyttöön ilmoitusjärjestelmä kaikille muille suuren riskin vastuille, joiden riskipaino on 150 prosenttia vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 3 kohdan nojalla ja joita mikään muu näiden ohjeiden vaatimus ei kata.

C. Perusskenaario

Perusskenaario voidaan määrittää valvontasääntöjen ja -käytänteiden, laitosten nykykäytänteiden ja sääntely-ympäristön osalta.

Valvontaan liittyviä odotuksia koskeva perusskenaario määritetään niiden toimivaltaisten viranomaisten kesken vaihdettujen tietojen perusteella, jotka ovat osallistuneet asiaan kuuluviin työryhmiin. Tämän tietojenvaihdon perusteella voidaan katsoa, että spekulatiivisia sijoituksia sekä laadultaan heikompaa erityiskohteiden rahoitusta harkitaan jo joillakin EU:n lainkäyttöalueilla erityisen suuren riskin sisältävien vastuiden tunnistamiseksi.

Laitosten nykykäytänteitä koskevan perusskenaarion oletetaan olevan vertailukelpoinen valvontaan liittyvän perusskenaarion kanssa.

Sääntely-ympäristöä koskeva perusskenaario perustuu tämänhetkiseen vakavaraisuusasetukseen, eikä siinä näin ollen säädetä lähtökohtaa vaikutustenvaihteluun, sillä tällä hetkellä vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 3 kohdan nojalla ei ole säädetty mitään erityisiä vastuutyyppisiä.

D. Harkitut vaihtoehdot

Suuren riskin sisältävien vastuiden tunnistamista koskevien ohjeiden soveltamisala

Käsiteltävänä oli useiden vastuuryhmien jättäminen näiden ohjeiden soveltamisalan ulkopuolelle. Erityisesti esitettiin, että keskushallintoihin tai keskuspankkeihin liittyvät vastuut, alueellisiin hallintoihin tai paikallisiin viranomaisiin liittyvät vastuut ja julkisen sektorin tahoihin liittyvät vastuut jätettäisiin ohjeiden soveltamisalan ulkopuolelle siksi, että tällaisten vastuiden ei odoteta altistuvan suurelle tappioriskille. Tässä yhteydessä on pantava merkille, että vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 3 kohtaa ei voida rajoittaa tiettyihin vastuuryhmiin ja että kyseistä artiklaa onkin sovellettava myös edellä mainittuihin vastuuryhmiin. Lisäksi on huomioitava, että käytännössä on erittäin epätodennäköistä, että jokin näistä vastuuryhmistä peräisin oleva vastuu kuuluisi näiden ohjeiden 3, 4, 5 tai 6 kohdassa kuvattuihin vastuutyyppiin.

Lisäksi esitettiin, että kansainvälisiin kehityspankkeihin liittyviin saamisiin vakavaraisuusasetuksen 117 artiklan 2 kohdan mukaisesti ei sovellettaisi ohjeita, sillä niiden riskipaino on nolla prosenttia. Tällaisten saamisten osalta suuririskisyyden arviointi on ristiriidassa kansainvälisten kehityspankkien luonteen kanssa, sillä kyseiset pankit on luotu taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen hankkeita varten ja niillä on laaja täysivaltainen jäsenyys. Edellisen kappaleen mukaisesti ohjeilla ei voida kuitenkaan rajoittaa vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 3 kohdan yleistä soveltamisalaa.

Lopuksi harkittiin pienten ja keskisuurten yritysten jättämistä ohjeiden soveltamisalan ulkopuolelle. Tässä yhteydessä katsottiin, että niiden arvioiminen suuririskisyyden osalta saattaisi vaikuttaa kielteisesti sellaisten pienten ja keskisuurten yritysten rahoitukseen, joilla on keskeinen merkitys talouskasvun luomisessa ja työllisyyden edistämisessä unionin markkinoilla (katso vakavaraisuusasetuksen johdanto-osan 44 kappale). Tätä näkökohtaa on käsitelty kuulemisasiakirjan taustaa ja perusteita koskevassa osassa. Kuitenkin vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 3 kohtaa sovelletaan pieniin ja keskisuuriin yrityksiin kautta koko vakavaraisuusasetuksen, eikä ohjeissa voida kaventaa kyseisen artiklan yleistä soveltamisalaa, kuten edellä todettiin. On kuitenkin pantava merkille, että on erittäin epätodennäköistä, että pienten ja keskisuurten yritysten vastuu kuuluisi 4 ja 5 kohdassa esitettyihin vastuutyyppeihin, minkä takia pidettiin parempana pitää pienet ja keskisuuret yritykset arvioinnin soveltamisalaan kuuluvina, sillä muuten 128 artiklan 3 kohtaa varten tehtävän arvioimisen yhdenmukaistaminen saattaisi jäädä puutteelliseksi.

Hallintonäkökohdat

Hallintonäkökohtien sisällyttämistä ohjeisiin harkittiin; niiden myötä laitosten olisi pitänyt esittää sisäisissä toimintalinjoissaan esimerkiksi riskinottohalunsa suuren riskin sisältävien vastuiden osalta, tapansa arvioida suuren riskin sisältävät vastuut vastikään hankittujen liiketoimintojen ja varannoissa jo olevien vastuiden osalta sekä jotkin muut hallintonäkökohdat. Näitä näkökohtia ei kuitenkaan otettu mukaan, jotta ohjeet pysyisivät yhdenmukaisina vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 3 kohdassa säädetyn valtuutuksen kanssa.

Luettelo kriteereistä

Lisäksi harkittiin sellaisen luettelon käyttöönottoa, jossa esitettäisiin yksityiskohtaisemmat ja objektiivisemmat kriteerit sen arvioimiseen, kohdistuuko yksittäisiin vastuisiin/liiketoimiin suuri tappioriski. Tämä olisi edellyttänyt laitoksilta sellaisten muiden asiaankuuluvien vastuutyypin tunnistamista, jotka eivät vielä kuulu vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 2 kohdan tai ohjeiden minkään osan soveltamisalaan. Kyseisenlaiset yksityiskohtaisemmat ja objektiivisemmat kriteerit olisivat edellyttäneet laitoksilta sellaisten vastuiden tunnistamista, jotka rajoittavat sellaisten riskitekijöiden tasoa ja laajuutta, jotka eivät ole samat kuin muilla velallisilla tai kyseessä olevan vastuuryhmän liiketoimilla, ottaen huomioon seuraavat asiat:

- (a) laitoksen omaan luottoluokitukseen perustuvat tekijät, jotka osoittavat velallisen rahoitusvarojen riittämättömyyden velan takaisinmaksuun;
- (b) vastuun määrän merkittävyys, vakuudettoman osan osuus tai luototusasteen taso, joka johtaisi suureen tappioriskiin;
- (c) sisäinen tai ulkoinen luottoluokitus/laatu, joka kuvastaa suuririskisyyttä tai muita seikkoja, jotka johtaisivat suureen tappioriskiin.

Nämä näkökohdat jätettiin kuitenkin pois seuraavista syistä:

- Jos tällainen luettelo olisi annettava, olisi tarpeen määrittää kynnyksarvot yksittäisille tekijöille, sillä muuten vastuun luokittelu suuren riskin vastuuryhmään olisi pankkikohtaista, mikä

olisi ristiriidassa standardimenetelmän käsitteen kanssa. Tällaisten kynnsarvojen kalibrointia pidettiin erittäin vaikeana.

- Katsottiin, että standardimenetelmään liittyvillä laitoksilla ei mahdollisesti olisi vaadittuja tietoja. Lisäksi ehdotetut tekijät olisi pitänyt määritellä erittäin yksityiskohtaisesti, minkä myötä arvioiminen olisi käytännössä vaikeaa standardimenetelmään liittyville pankeille (esim. luottotusaste suhteessa nykyiseen tai alkuperäiseen markkina-arvoon, markkina-arvon määrittämistapa).

Pankkialan osallisryhmän näkemykset

Pankkialan osallisryhmä on tyytyväinen mahdollisuuteen osallistua kuulemiseen, joka koskee Euroopan pankkiviranomaisen ohjeita suuren riskin sisältävistä vastuista.

On tärkeää panna merkille, että suuren riskin sisältävien vastuiden ryhmää analysoidaan tällä hetkellä vakavaraisuusasetuksen tarkistetun version (CRR2) kolmikantaneuvottelujen puitteissa, mikä voi johtaa merkittäviin muutoksiin 128 artiklan soveltamisalassa. Tämä koskee myös uusien Basel III:n (viimeistelyvaihe) puitteiden täytäntöönpanoa.

Nämä ohjeet ovatkin siirtymätoimenpiteitä riskipainotettujen omaisuususerien muuttamiselle. Ilmoitusmenettelyn käyttöönotto 6 kohdan nojalla lisäisi vain lisäarvoltaan vähäistä sääntelytaakkaa lyhyen ajanjakson ajaksi silloin, kun pankit panevat täytäntöön vakavaraisuusasetuksen tarkistetun version ja viimeistelevät sitten Basel III:n.

Lisäksi vaikuttaa hyödylliseltä, että määritelmät yhdenmukaistetaan Basel III:n luottoriskin standardimenetelmän määritelmien kanssa ja erityisesti noteeraamattomien spekulatiivisten vastuiden ja muun toissijaisen velan, oman pääoman ja osakepääoman määritelmien kanssa.

Lisäksi suosittelemme, että mitään sijoituksia, joita varten pankki aikoo kehittää strategisen liikekumppanuuden kyseessä olevan yrityksen kanssa, ei pidetä yksityisenä pääomana näiden ohjeiden yhteydessä.

Suuren vastuun perustetta ei myöskään pitäisi soveltaa kiinteistöjen kehittämisen tapauksiin, joissa tulevaisuuden myyntilupaukset perustuvat peruuttamattomiin maksusitoumuksiin.

Lopuksi pankkialan osallisryhmä tunnustaa Euroopan pankkiviranomaisen toimet riskipainotettujen omaisuususerien ja erityisesti soveltamissääntöjen menetelmän perusteellisen tarkistuksen toteuttamiseksi. Nykyistä vakavaraisuusasetuksen määritelmää spekulatiivisesta kiinteästä omaisuudesta on kuitenkin analysoitava lisää. Eurooppalainen lähestymistapa on erittäin laaja, sillä siinä vaaditaan, että lähes kaikkia kiinteistörahoituksia pidetään suuririskisinä. Lisää ohjeistusta tarvitaan, jotta spekulatiiviset hankkeet voidaan erottaa ei-spekulatiivisista.

Julkisesta kuulemisesta ja pankkialan osallisryhmän lausunnosta saatu palaute

Euroopan pankkiviranomainen järjesti julkisen kuulemisen esitysluonnoksesta, joka sisältyy kuulemisasiakirjaan [CP/EBA/2018/03](#).

Kuulemiskausi oli kolme kuukautta ja päättyi 17. heinäkuuta 2018. Vastauksia saatiin kaikkiaan 13 kappaletta, joista 11 julkaistiin Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla.

Jäljempänä olevissa taulukoissa esitetään kuulemisesta saatujen keskeisten näkökohtien ja muiden huomautusten yhteenveto, analysointi ja huomautusten perusteella käyty keskustelu sekä huomautuksiin reagoimiseksi toteutetut toimet, jos niitä pidettiin tarpeellisina.

Useissa tapauksissa alan eri tahot esittivät samanlaisia huomautuksia, tai sama elin toisti huomautuksensa vastauksissaan eri kysymyksiin. Tällaisissa tapauksissa huomautukset ja Euroopan pankkiviranomaisen analyysi sisältyvät tämän asiakirjan siihen osioon, johon ne Euroopan pankkiviranomaisen mukaan parhaiten kuuluvat.

Luonnosteltuihin ohjeisiin tehdyt muutokset on toteutettu julkisen kuulemisen yhteydessä saatujen vastausten perusteella.

Yhteenveto keskeisistä kysymyksistä ja Euroopan pankkiviranomaisen vastauksista

Kuulemisen aikana saaduissa huomautuksissa esitettiin kysymyksiä ohjeiden ajoituksesta. Niissä katsottiin, että ohjeet annetaan liian myöhään vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun valtuutuksen jälkeen (vuodelta 2013) tai että ohjeilla ennakoidaan (i) tarkistettujen Basel III:n puitteiden tulevaa EU:n tason täytäntöönpanoa, mihin ei sisälly säänneltyä 'erityisen suuren riskin sisältävät erät' -vastuuryhmää, ja (ii) mahdollisia 128 artiklan muutoksia vakavaraisuusasetuksen tarkistetussa versiossa. Euroopan pankkiviranomainen katsoo, että nykyisiin puitteisiin tulevaisuudessa tehtävien sääntelytarkistusten aikataulun kanssa ollaan joka tapauksessa tekemisissä, mutta ajoitusta on vaikea ennustaa, minkä takia tarvitaan ohjeita suuren riskin sisältävien nykyisten vastuiden käsittelemiseksi. Näillä ohjeilla mahdollistetaan parempi vertailtavuus siinä, miten nykykäytänteillä tunnistetaan suuren riskin sisältäviä vastuita, ja lisäksi niillä helpotetaan siirtymää tuleviin sääntelytarkistuksiin antamalla pankeille ja valvojille mahdollisuus käyttää ohjeita sellaisten riskitekijöiden tunnistamiseksi, jotka ovat tulevien Baselin puitteiden mukaisia.

Useat vastaajat esittivät kysymyksiä spekulatiivisen kiinteän omaisuuden rahoituksen määritelmästä ja vakavaraisuuskohtelusta siitä huolimatta, että kuulemisasiakirjassa korostetaan, että tämäntyyppinen vastuu ei kuulu ohjeiden soveltamisalaan, sillä kyseinen vastuutyyppi sisältyy jo vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 2 kohtaan. Euroopan pankkiviranomaisen päätös jättää spekulatiivinen kiinteän omaisuuden rahoitus ohjeiden ulkopuolelle perustui siihen, että vakavaraisuusasetuksessa säädetään jo kyseisestä määritelmästä. Lisäksi kyse on alasta, jolle suunnitellaan merkittäviä muutoksia Basel III:n puitteissa. Tämä voisikin johtaa joko Basel III -sopimuksen täytäntöönpanon ennakkointiin tai tulevan Basel III -sopimuksen epä johdonmukaisen täytäntöönpanon riskiin. Tästä huolimatta alan esittämät huomiot arvioidaan huolellisesti aiheesta Euroopan pankkiviranomaisen keskuudessa käytävissä tämänhetkisissä keskusteluissa.

Kuulemisessa saatiin huomautuksia vastaajilta, jotka esittivät eroavia mielipiteitä siitä, että ohjeisiin on sisällytetty pääomasijoituksen ja venture capitalin käsitteet. Vastaajat huomauttivat, että toiseksi parhaana ratkaisuna pääomasijoituksen ja venture capitalin määritelmiä olisi sovellettava vain

pankkien suoriin sijoituksiin ja niiden ulkopuolelle pitäisi jättää kaikki arvopaperien tai osuuksien muodoissa tehtävät sijoitukset yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä. Lisäksi todettiin, että määritelmien olisi oltava yhdenmukaisia Basel III:n puitteissa säädettyjen määritelmien kanssa ja erityisesti spekulatiivisten noteeraamattomien vastuiden ja muun toissijaisen velan, oman pääoman ja osakepääoman vastuiden määritelmien kanssa (50–53 kohta). Valtaoikeuksiensa mukaisesti Euroopan pankkiviranomainen on ollut aloitteellinen pääomasijoituksen ja venture capitalin käsitteiden määrittelemisessä pelkästään näitä ohjeita varten. Tähän on ryhdytty nimenomaan siksi, että näistä käsitteistä ei ole ollut yleisön käytettävissä olevaa ohjeistusta ja määritelmiä pidetään tarpeellisina ohjeistuksen antamiseksi ja yhdenmukaistamisen takaamiseksi sellaisten vastuutyyppien osalta, joita pidetään venture capital- ja pääomasijoituksina. Lisäksi Euroopan pankkiviranomainen selventää, että määritelmiä sovelletaan suoriin sijoituksiin ja tilanteisiin, joissa käytetään läpikatsomisperiaatetta arvopaperien tai osuuksien muodoissa oleviin vastuisiin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä kysymyksiä & vastauksia -asiakirjaan 2013_374 annetun komission vastauksen mukaisesti.

Monissa kuulemisasiakirjaan liittyvissä huomautuksissa käsiteltiin ohjeiden soveltamisalan kysymystä, ja vastaajat esittivät erilaisia lausuntoja siitä, pitäisikö ohjeissa käsitellä laajemmin vai suppeammin vastuuryhmiä, jotka olisi jätettävä soveltamisalan ulkopuolelle suuren riskin sisältävien vastuiden tunnistamisen yhteydessä. Näiden huomautusten perusteella Euroopan pankkiviranomainen muutti ohjeiden 4.2 kohtaa antaakseen laitoksille selvemmän ja kokonaisvaltaisemman tunnistusjärjestelmän suuren riskin sisältäviä vastuita varten. Tämä on yhdenmukaista vakavaraisuusasetuksen 128 artiklan 3 kohdassa Euroopan pankkiviranomaiselle osoitetun valtuutuksen kanssa. Siinä otetaan myös huomioon kokemukseräiset todisteet finanssilaitosten toiminnasta. Tämän tuloksena 4.2 kohdan peruslogiikka on seuraava: (i) 3 kohdassa esitellään kyseessä olevan tarkastelun soveltamisala (kaikki vastuuryhmät) ja joitakin erityisaloja koskevat painotukset; (ii) 4 kohdassa esitellään yleisperuste sille, milloin vastuun katsotaan sisältävän suuren riskin; (iii) 5 kohdassa kuvataan erityistapaukset, joissa yleisperusteen katsotaan täyttyvän, ja (iv) 6 kohdassa esitellään muita erityistapauksia, joissa yleisen kriteerin katsotaan täyttyvän oman pääoman ehtoisten vastuuryhmien mukaisesti.

Kuulemisasiakirjasta vastauksia lähettäneet kyseenalaistivat ilmoittamismekanismien käyttöönoton, mutta Euroopan pankkiviranomainen on päättänyt säilyttää mekaniismin. Kyseinen mekanismi olisi hyödyllinen sen ymmärtämiseksi, mihin muihin sellaisiin vastuisiin voi sisältyä suuri riski, joita ei ole tunnistettu ohjeissa esitetyillä aiemmilla toimilla. Ilmoitusten vastaanottajina olisivat kuitenkin kilpailuviranomaiset eikä Euroopan pankkiviranomainen suoraan. Säädöstekstiä muutettiin vastaavasti. Tällaiset ilmoitukset olisi sittemmin toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle, kun asiaan liittyvä tekninen ratkaisu on toteutettu.